

حضرت سلطان باہو رحمۃ اللہ علیہ کا خوبصورت کلام

چنبے دی بوٹی

رحمۃ اللہ علیہ

کلام باہو

طالبین مکالمات

علامہ الدین چشتی

اکبر پبلشرز
لاہور

اَلصَّلٰوَةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ
(جملہ حقوق محفوظ ہیں)

نام کتاب کلام حضرت سلطان باہور رحمۃ اللہ علیہ
ترتیب محمد اکبر قادری
معاونین محمد قاسم عطاری، محمد سلیم قادری
محمد ذیشان قادری
صفحات ۶۴
کمپوزنگ محمد یوسف اردو بازار لاہور
ناشر اکبرک سٹورز زبیدہ سنٹر ۴۰ اردو بازار لاہور
قیمت 24 روپے

اکبرک سٹورز

زبیدہ سنٹر ۴۰ اردو بازار لاہور Ph: 7352022

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الف اللہ چنے دی بوئی میرے من وچہ مرشد لائی ھو
نفی اثبات دا پانی ملسیں ہر رگے ہر جانی ھو
اندر بوئی مشک مچایا جاں پھلاں تے آئی ھو
جیوے مرشد کامل باھو جیس ایہ بوئی لائی ھو

الف اللہ پڑھیوں پڑھ حافظ ہو یوں ناں گیا حجابوں پردا ھو
پڑھ پڑھ عالم فاضل ہو یوں بھی طالب ہو یوں زردا ھو
سیئے ہزار کتاباں پڑھیاں پر ظالم نفس نہ مردا ھو
باہجھ فقیراں کسے نہ ماریا باھو ایہو چور اندردا ھو

الف احد جد دتی دکھالی ازخود ہو یا فانی ھو
قرب وصال مقام نہ منزل ناں اوتھے جسم نہ جانی ھو
نہ اوتھے عشق محبت کائی نہ اوتھے کون مکانی ھو
عینوں عین تھیو سے باھو سر وحدت سبحانی ھو

الف اللہ صحی کیتو سے جداں چمکیا عشق اگوہاں ھو
راتیں دیہاں دیوے تاکھیرے نت کرے اگوہاں سوہاں ھو
اندر بھاہیں اندر بالن اندر دیوچہ دہو ہاں ھو
باھو شوہ تداں لدھیو سے جداں عشق کیتو سے سوہاں ھو

الف ایہہ دُنیاں زن حیض پلیتی کتنی مل مل دھوون ھو
دُنیاں کا رن عالم فاضل گوشے بہہ بہہ روون ھو
جیندے گھر وچہ بوہستی دُنیاں اوکھے گھو کر سوون ھو
جہناں ترک دنیا تھیں کیتی باھو واہندی نکل کھلوون ھو

الف اَسْتُ بِرَبِّكُمْ سَیَادِلِ میرے نِت قَالُوا بَلٰی کو کیندی ھُو
حُب وطن دی غالب ہوئی ہک پل سون نہ دیندی ھُو
قہر پوے تینوں رہزن دنیا توں تاں حق داراہ مریندی ھُو
عاشقاں مول نہ کیتی باھو تو نہیے کر کر زاریاں روندی ھُو

الف ایہو نفس اسا ڈا بلی جوناں اسا ڈے سدھا ھُو
زاہد عالم آن نوائے جتھے ٹکڑا دیکھے تھدھا ھُو
جو کوئی اس دی کرے سواری اس نام اللہ دا لدھا ھُو
راہ فقر دا مشکل باھو گھرانہ سیرا رڈھا ھُو
الف ازل ابدنوں صحی کیتو سے دیکھ تماشے گزرے ھُو
چوداں طبق دلیندے اندر آتش لائے حجرے ھُو
جہناں حق نہ حاصل کیتا اوہ دوہیں جہانیں اجڑے ھُو
عاشق غرق ہوئے وچہ وحدت باھو دیکھ تہاندے بجرے ھُو

الف اندر ہوتے باہر ہوا یدم ہووے نال جلیندا ھُو
ہو دادا غ محبت والا ہر دم پیا سڑیندا ھُو
جتھے ھُو کرے رشنائی چھوڑ اندھیرا ویندا ھُو
میں قربان تنہاں توں باھو جیہڑا ہونوں صحی کریندا ھُو

الف ادھی لعنت دیناں تائیں تے ساری دُنیا داراں ھُو
جیس راہ صاحب دے خرچ نہ کیتی لین غضب دیاں ماراں ھُو
پیوواں کو لوں پتر کو ہاوے بھٹھہ دُنیاں مکاراں ھُو
جہناں ترک دُنیاں دی کیتی باھو لین باغ بہاراں ھُو

الف ایہہ دُنیاں رن حیض پلیتی ہرگز پاک نہ تھیوے ھُو
جیس فکر گھر دُنیاں ہووے لعنت اسدے جیوے ھُو
حب دنیا دی رب تھیں موڑے ویلے فکر کچوے ھُو
سہ طلاق دُنیاں نوں دینے جے باھو سچ پچھوے ھُو

الف ایمان سلامت ہر کوئی منگے عشق سلامت کوئی ھُو
منکن ایمان شرماون عشقوں دل نوں غیرت ہوئی ھُو
جس منزل نوں عشق پچاوے ایمان نوں خبر نہ کوئی ھُو
میرا عشق سلامت رکھیں باھو ایمانوں دیاں دھروئی ھُو

الف ایہہ تن میرا چشماں ہووے تے میں مرشد ویکھ نہ رجاں ھُو
لوں لوں دے مڈھ لکھ لکھ چشماں ہک کھولاں ہک کجاں ھُو
انتیاں ڈٹھیاں صبرناں آوے ہووے کتے دل بھجاں ھُو
مرشد دا دیدار ہے باھو مینوں لکھ کر وڑاں حجاں ھُو

الف اندر وچہ نمازا ساڈی ہکے جاتینوے ھُو
نال قیام رکوع سجودے کر تکرار پڑھیوے ھُو
ایہہ دل ہجر فراقوں سڑیا ایہہ دم مرے نہ جیوے ھُو
سچا راہ محمد ﷺ والا باھو جیس وچہ رب لبھیوے ھُو

الف اکھیں سرخ موہیں تے زردی ہر دلوں دل آہیں ھُو
مہا مہاڑ خوشبوئی والا پہونتا ونج کداہیں ھُو
عشق مشک نہ چھپے رہندے ظاہر تھیں اتھاہیں ھُو
نہ فقیر تنہاں دا باھو جہناں لامکانی جاہیں ھُو

الف اندر کلمہ کل کل کردا عشق سکھایا کلمات ھو
چوداں طبق کلمے دے اندر قرآن کتاباں علماں ھو
کانے کپ کے قلم بناؤں لکھ نہ سکن قلمات ھو
باھو ایہہ کلمہ مینوں پیر پڑھایا ذرا نہ رہیاں الماں ھو

الف ایہہ تن رب سچے دا مجرا وچہ فقیرا جھاتی ھو
ناں کر منت خواج خضر دی تیرے اندر آب حیاتی ھو
شوق دادیوا بال ہنیرے متاں کھی دست کھڑاتی ھو
مرن تھیں اگے مر رہے باھو جہناں دل رمز پچھاتی ھو

الف ایہہ تن رب سچے دا حجرا دل کھڑا باغ بہاراں ھو
وچے کوزے وچے مصلے وچدے بجدے دیاں تھاراں ھو
وچے کعبہ وچے قبلہ وچے الا اللہ پکاراں ھو
کامل مرشد ملایا باھو اوہ آپے لیسے ساراں ھو

الف اللہ او جھڑ جھل تے مارو بیلا جتھے جالین آئی ھو
جس کدھی نوں ڈھاں ہمیش اوہ ڈھکی کل دھائی ھو
نہیں جہاندی وہے سراندی اوہ سکھ نہیں سوندے راہی ھو
ریت تے پانی جتھے ہون اکٹھے باھو اتھے بنی نہیں بچھدی کاہی ھو

الف آپ نہ طالب ہیں کہیں دے لوکاں نوں طالب کر دے ھو
چانوں کھپاں کر دے سیپاں اللہ دے قہر توں ناہیں ڈر دے ھو
عشق مجازی تلکین بازی پیر اوّلے دھردے ھو
اوہ شرمندے ہون باھو اندر روز حشر دے ھو

الف اندر بھی ھو باہر بھی ھو باھو کتھاں بھیوے ھو
سے ریاضتاں کرکراہاں توڑے خون جگر دا پیوے ھو
لکھ ہزار کتاباں پڑھ کے دانش مند سد یوے ھو
نام فقیر تہیدا باھو قبر جہناں دی جیوے ھو

الف اللہ چنے دی بوئی میرے من وچہ مرشد لاندہ ھو
جس گت اتے سوہنا راضی ہوندا اوہو گت سکھاندہ ھو
ہر دم یاد رکھے ہر ویلے سوہنا اٹھاندا بہاندہ ھو
آپ سمجھ سمجھیندا باھو آپ آپے بن جہاندہ ھو

ب باھو باغ بہاراں کھڑیاں نرگس ناز شرم دا ھو
دل وچہ کعبہ صحیح کیتو سے پاکوں پاک نرم دا ھو
طالب طلب طواف تمامی حب حضور حرم دا ھو
گیا حجاب تھیو سے حاجی باھو جدان نجشیوس راہ کرم دا ھو

ب بغداد شہر دی کیا نشانی اچیاں لیاں چیراں ھو
تن من میرا پرزے پرزے جیوں درزی دیاں لیراں ھو
لینہاں لیراں دی گل کفنی پا کے رساں سنگ فقیراں ھو
بغداد شہر دے ٹکڑے منکساں باھو کرساں میراں میراں ھو

ب بغداد شریف ونج کراہاں سودا نے کتو سے ھو
رتی عقل دی کراہاں بھار غماندا گھدو سے ھو
بھار بھریا منزل چوکھیری اوڑک ونج پہتیو سے ھو
ذات صفات صحیح کتو سے باھو تاں جمال لدھو سے ھو

ب باجھ حضوری نہیں منظوری توڑے پڑھن بانگ صلاتاں ھو
روزے نفل نماز گزاراں توڑے جاگن ساریاں راتاں ھو
باجھوں قلب حضور نہ ہووے توڑے کدھن سے زکاتاں ھو
باھو باجھ فناہ رب حاصل ناہیں ناں تاثیر جماتاں ھو

ب بے ادباں ناں سارا ادب دی گئے ادباں تو وانجے ھو
جیہڑے تھاں مٹی دے بھانڈے کدی نہ ہوندے کانبجے ھو
جیہڑے مڈھ قدیم دے کھڑے ہون کدی نہ ہوندے رانجھے ھو
جیوں دل حضور نہ منگیا باھو گئے دوہیں جہانیں دانجے ھو

ب بزرگی نوں گھت وہن لوڑھائیے ملیئے رنج مکالا ھو
لا الہ گل گہناں مڑھیا مذہب کی لگدا سالا ھو
الا اللہ گھر میرے آیا جین آن اٹھایا پالا ھو
اساں بھر پیالا خضروں پیتا باھو آب حیاتی والا ھو

ب بسم اللہ اسم اللہ دا ایہہ بھی گہناں بھارا ھو
نال شفاعت سرور عالم چھٹسی عالم سارا ھو
حدوں بیحد درود نبی ﷺ نوں جنیندا ایڈپارا ھو
میں قربان تنہاں توں باھو جہناں ملیا نبی سوہارا ھو

ب بنھ چلایا طرف زمین دے عرشوں فرش نکایا ھو
گھر تھیں ملیا دیس نکالا اساں لکھیا جھولی پایا ھو
رہ نی دُنیاں ناں کر جھیرا ساڈا اگے دل گھبرایا ھو
اسیں پردیسی ساڈا وطن دوراڈھابا ہودم دم غم سوایا ھو

ب بے تے پڑھ کے فاضل ہوئے ہک حرف نہ پڑھیا کے ھو
جیس پڑھیا تیں شوہ نہ لدھا جاں پڑھیا کجھ تے ھو
چوداں طبق کرن رشنائی انہیاں کجھ نہ دے ھو
باہجھ وصال اللہ دے باھو سبھ کہانیاں قصے ھو

ب بوہتی میں اکوگن ہاری لاج پئی گل اس رے ھو
پڑھ پڑھ علم کر پہن تکبر شیطان جیے اوتھے مسدے ھو
لکھاں نوں بھودوزخ والا ہک نت بہشتوں رسدے ھو
عاشقاں دے گل چھری ہمیشاں باھو اگے محبوباندے کسدے ھو

پ پ پڑھ علم ملوک رجھاون کیا ہو یا اس پڑھیاں ھو
ہرگز مکھن مول ناں آوے پھٹے دودھ دے کڑھیاں ھو
آکھ چندورا ہتھ کے آئیو اس انگوری چنیاں ھو
ہک دل خستہ رکھیں راضی باھو لہیں عبادت ورہیاں ھو

پ پڑھ پڑھ عالم کرن تکبر حافظ کرن دڈیائی ھو
گلیاں دے وچہ پھرن نمانے دتن کتاباں چائی ھو
جھتے دیکھن چنگا چوکھا اوتھے پڑھن کلام سوائی ھو
دوہیں جہانیں سوئی مٹھے باؤ جہناں کھادی ویچ کمائی ھو

پ پڑھ پڑھ علم مشائخ سداون کرن عبادت دوہری ھو
اندر جھگی پئی لیوے تن من خبر ناں موں موری ھو
مولا والی سدا سکھالی دل توں لاه تکوری ھو
باھو رب تنہاں نوں حاصل جہناں جگ ناں کیستی چوری ھو

پ پڑھ پڑھ علم ہزار کتاباں عالم ہوئے بھارے ھو
اک حرف عشق دا پڑھن نہ جانن بھلے پھرن بچارے ھو
اک نگاہ جے عشق دیکھے لکھ ہزاراں تارے ھو
لکھ نگاہ جے عالم دیکھے کسے نہ کدی چاہڑے ھو
عقل عشق وچہ منزل بھاری سبیاں کو ہاندے پاڑے ھو
جہناں عشق خرید نہ کیتا باھو اوہ دوہیں جہانیں ماڑے ھو

پ پڑھیا علم تے ودھی مغروری عقل بھی گیا تلوہاں ھو
بھلا راہ ہدایت والا نفع نہ کیتا دوہاں ھو
سردتیاں جے سرہتھ آوے سودا ہار نہ توہاں ھو
وڑیں راز محبت والے باھو کوئی رہبر لے کے سوہاں ھو
پ پاک پلٹ نہ ہوندے ہرگز توڑے رہندے وچہ پلٹتی ھو
وحدت دے دریا اچھلے ہک دل صحی نہ کیتی ھو
ہک بت خانے واصل ہوئے ہک پڑھ پڑھ رہن مستی ھو
فاضل سٹ فضیلت بیٹھے باھو مشق نماز جاں نیتی ھو

پ پیر ملیاں جے پیڑناں جاوے اسنوں پیر کی دھرناں ھو
مرشد ملیاں ارشاد نہ من نوں اوہ مرشد کی کرناں ھو
جس ہادی کولوں ہدایت ناہیں اوہ ہادی کی پھڑناں ھو
جے سردتیاں حق حاصل ہووے باھو اس مولوں کی ڈرناں ھو

پ پائا دامن ہو یا پرانا کچرک سیوے درزی ہو
 حال دا محرم کوئی نہ ملیا جو ملیا سو غرضی ہو
 باجھ مربی کے نہ لدھی کبھی رمز اندر دی ہو
 او سے راہ دل جائے باہو جس تھیں خلقت ڈردی ہو

پ پنچے محل پنجاں وچہ چائن ڈیواکت دل دھریے ہو
 پنچے مہر پنچے پٹواری حاصل کت دل بھریے ہو
 پنچے امام تے پنچے قبلے سجدہ کت کریے ہو
 باہو بے صاحب سرمنگے ہرگز ڈھل نہ کریے ہو

ت تارک دنیا تہیو سے جداں فقر ملیو سے خاصا ہو
 راہ فقر داندھ لدھیو سے جداں ہتھ پکڑیو سے کاسا ہو
 دریا وحدت دا نوش کینو سے اجاں بھی جی پیاسا ہو
 راہ فقررت ہنجوں روؤن باہو لوکاں بھانے ہاسا ہو

ت تلہ بنھ توکل والا ہو مردانہ تریے ہو
 جیں دکھ تھیں سکھ حاصل ہووے اس دکھ تھیں نہ ڈریے ہو
 اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا آیا چت اسے دل دھریے ہو
 اوہ بے پرواہ درگاہ ہے باہو او تھے رورو حاصل بھریے ہو

ت تن من یار میں شہر بنایا دل وچہ خاص محلہ ہو
 آن الف دل دسوں کیستی میری ہوئی خوب تسلہ ہو

سب کچھ مینوں پیا سنیوے جو بولے ماسو اللہ ھو
درد منداں ایہہ رمز کچھاتی باھو بے درداں سر کھلہ ھو

ت توڑے تنگ پرانے ہوون گجھے نہ رہندے تازی ھو
مارنقارہ دل وچہ وڑیا کھیڈ گیا اک بازی ھو
ماردلاں نوں جوں دتوئیں جدوں تکے نین نیازی ھو
انہاں نال کیہ ہو یا باھو جہناں یار نہ رکھیا راضی ھو

ت تسبیح داتوں کسبی ہو یوں ماریں دم ولیہاں ھو
من دامکا اک نہ پھریں گل پائیں پنج دیہاں ھو
دین لکیاں گل گھوٹو آدے لین لکیاں جھٹ شیہاں ھو
پتھر چت جہناں دے باھو اوتھے زایاد سناں میناں ھو

ت تدوں فقیر شتابی بنداجد جان عشق وچہ ہارے ھو
عاشق شیشا تے نفس مربی جاں جاناں توں وارے ھو
خود نفسی چھڈ ہستی جھیر دے لاہ سروں سب بھارے ھو
باھو باجھ مویاں نہیں حاصل تھیندا توڑے سے سے رانگ اتارے ھو

ت توں تاں جاگ ناں جاگ فقیر انت نوں ٹور جگایا ھو
اکھیں میٹیاں ناں دل جاگے جاگے جاں مطلب پایا ھو
ایہہ نکتہ جداں کیتا پختہ تاں ظاہر آکھ سنایا ھو
میں تاں بھل دیندی ساں باھو مینوں مرشد راہ دکھایا ھو

تسہی پھری تے دل نہیں پھریا کی لیناں تسہی پھڑ کے ھو
علم پڑھیا تے ادب نہ سکھیا کی لیناں علم نوں پڑھ کے ھو
چلے کئے تے کجھ نہ کھٹیا کی لیناں چلیاں وڑ کے ھو
جاگ بنوں ددھ جمدے ناہیں بھانویں باھو لال ہون کڑھ کڑھ کے ھو

ث ثابت صدق تے قدم اگیرے تاہیں رب لہیوے ھو
لوں لوں دے وچہ ذکر اللہ داہر دم پیا پڑھیوے ھو
ظاہر باطن عین عیانی ہو ہو پیا سنیوے ھو
نام فقیر تنہاں دا باھو قبر جہناں دی جیوے ھو

ث ثابت عشق تنہاں نیں لدھا جہناں ترٹی چوڑ چاکیٹی ھو
ناں اوہ صوفی ناناں اوہ صافی ناں سجدہ کرن مسیتی ھو
خالص نیل پرانے اتے نہیں چڑھدا رنگ جیمھٹی ھو
قاضی آن شرع دل باھو کدیں عشق نماز نہ نیٹی ھو

ج جو دل مگے ہو دے ناہیں ہون ریہا پریرے ھو
دوست نہ دیوے دل دادارو عشق نہ واگاں پھیرے ھو
اس میدان محبت دے وچہ ملن تا تکھیرے ھو
میں قربان تنہاں توں باھو جہناں رکھیا قدم اگیرے ھو

ج جے توں چاہیں وحدت رب دی تاں مل مرشدیاں منیاں ھو
مرشد لطفوں کرے نظارہ گل تھیون سبھ کلیاں ھو

انہاں گلاں وچوں ہک لالہ ہوی گل نازک گل پھلیاں ھو
دوہیں جہانیں مٹھے باھو جہناں سنگ کیتا دو ڈلیاں ھو

ج جس الف مطالبہ کیتا ”ب“ دا باب نہ پڑھدا ھو
چھوڑ صفاتی لدھس ذاتی اوہ عامی دور چا کردا ھو
نفس امارہ کتردا جانے ناز نیاز نہ دھردا ھو
کیا پرواہ تنہاں نوں باھو گھاڑو لدھا گھردا ھو

ج جو پاکی بن پاک ماہی دے سو پاکی جان پلیتی ھو
ہک بت خانے جا واصل ہوئے ہک پڑھ پڑھ رہے مسیتی ھو
عشق دی بازی لئی جہناں سر دیندیاں ڈھل نہ کیتی ھو
ہرگز دوست نہ ملیا انہاں حضرت باھو جہناں ترٹی چوڑ نہ کیتی ھو

ج جب تک خودی کریں خود نفسوں تب تک رب نہ پاویں ھو
شرط فناہ نوں جانیں ناہیں تے اسم فقیر رکھاویں ھو
موئے باجھ نہ سوہندی الفی ایویں گل وچہ پاویں ھو!
تدوں نام فقیر ہے سوہندی حضرت باھو جے جیوندیاں مر جاویں ھو

ج جو دم غافل سودم کافر سانوں مرشد ایہا پڑھایا ھو
سنیاخن گیاں کھل اکھیں اساں چت مولا دل لایا ھو
کیتی جان حوالے رب دے اساں ایسا عشق کمایا ھو
مرن تھیں مر گئے اگے حضرت باھو تاں مطلب نوں پایا ھو

ج جیس دل عشق خرید نہ کیتا سودل بخت نہ بختی ھو
استاد ازل دے پڑھایا ہتھ دس دل تنختی ھو
برسر آیاں دم ناں ماریں جاں سر آوے سختی ھو
پڑھ تو حیدناں تھیویں واصل باھو سبق پڑھیوے وقتی ھو

ج جیس دل عشق خرید نہ کیتا سودل درد نہ پھٹی ھو
اس دل تھیں سنگ پتھر چنگے جو دل غفلت ائی ھو
جیس دل عشق حضور نہ منگیا سو درگاہوں سٹی ھو
ملیا دوست نہ انہاں باھو جہناں چوڑ نہ کیتی ترٹی ھو

ج جیس دل عشق خرید نہ کیتا سوئی خسرے مرد زمانے ھو
خنسے خسرے ہر کوئی آکھے کون آکھے مردانے ھو
گلیاں دے وچہ پھرن اریلے جیوں جنگل ڈھور دیوانے ھو!
مرداں تے نمرال دی کل تداں پوی باھو جداں عشق نہسن گانے ھو

ج جیس دہنہہ داییں درتینڈے تے سجدہ صحی ونج کیا ھو
اس دہیہہ دا سر فدا تھائیں میں دربار نہ لیتا ھو
سردیوں سر آکھن ناہیں اساں شوق پیالا پیتا ھو
میں قربان تنہا توں باھو جہناں عشق سلامت کیتا ھو

ج جو پاکی بن پاک ماہی دے سو پاکی جان پلیتی ھو
ہک بت خانے جا واصل ہوئے ہک خالی رہے مسیتی ھو

عشق دی بازی انہاں لئی جہناں سردتیاں ڈھل نہ کیتی ھو
ہرگز دوست نہ ملدا باھو جہناں ترٹی چوڑ نہ کیتی ھو
ج جتھے رتی عشق وکاوے او تھے مناں ایمان و دیو سے ھو
کتب کتاباں ورد وظیفے او ترچا کچھوے ھو
باجھوں مرشد کجھ نہ حاصل توڑے راتیں جاگ پڑھیوے ھو
مریے مرن تھیں اگے باھوتاں رب حاصل تھیوے ھو

ج جنگل دے وچہ شیر مریدا بازیوے وچہ گھر دے ھو
عشق جیہا صراف ناں کوئی کچھ ناں چھوڑے وچہ زردے ھو
عاشقاں نیند بھکھ ناں کائی عاشق مول نہ مردے ھو
عاشق جیندے تداں ڈھوے باھو جہاں صاحب لگے سر ھرے ھو
ج جہناں عشق حقیقی پایا موہوں نہ کجھ الاون ھو
ذکر فکر وچہ رہن ہمیشاں دم نوں قید لگاؤن ھو
نفسی، قلبی، روحی، سری خفی انھنی ذکر کہاؤن ھو
میں قربان تنہاں توں باھو جیہڑے اکس نگاہ جواؤن ھو

ج جیوندیاں مر رہناں ہووے تاں دیس فقیراں ہیئے ھو
جے کوئی سٹے گوڈر گوڑا وانگ ادڑی سہیئے ھو
جے کوئی کڈھے گاہلاں مہنے اُس نوں جی جی کہیئے ھو
گلا الا ہماں بھنڈی خواری یار دے پاروں سہیئے ھو
قادر دے ہتھ ڈور ساڈی باھو جیوں رکھے تیوں رہیئے ھو

ج جیوندے کے جانن سار مویاں دی سو جانے جو مردا ھو
قبراں دے وچہ ان ناں پانی اتھے خرچ لوڑیندا گھردا ھو
اک وچھوڑا ماں پیو بھائیاں دو جا عذاب قبر دا ھو
واہ نصیب انہاندا باھو جیہڑا وچہ حیاتی مردا ھو

ج جے رب ناتیاں دھوتیاں ملدا تاں ملدا ڈڈواں کچھ یاں ھو
جے رب لمیاں والاں ملدا تاں ملدا ابھیڈاں سییاں ھو
جے رب راتیں جاگیاں ملدا تاں ملدا کال کڑچھیاں ھو
جے رب جتیاں ستیاں ملدا تاں داندیاں نصیاں ھو
انہاں گلاں رب حاصل ناہیں باھو رب ملدا اولیاں پچھیاں ھو

ج جہناں شوہ الف تھیں پایا پھول قرآن ناں پڑھدے ھو
اوہ مارن دم محبت والا دور ھو یو نہیں پردے ھو
دوزخ بہشت غلام تنہا ندے چاکیتو نے بردے ھو
میں قربان تنہا ندے باھو جیہڑے وحدت دے وچہ ڈردے ھو

ج جے کر دین علم وچہ ہوندا تاں سرینرے کیوں چڑھدے ھو
اٹھاراں ہزار جو عالم آہا اوہ اگے حسین دے مردے ھو
جے کچھ ملاحظہ سرور دا کردے تاں خیمے تمبو کیوں سڑدے ھو
جیکر من دے بیعت رسولی تاں پانی کیوں بند کردے ھو
پر صادق دین تنہا دے باھو سر قربانی کر دے ھو

ج جد دا مرشد کاساد تڑا تدی بے پرواہی ھو
کی ہو یا بے راتیں جاگیوں بے مرشد جاگ ناں لائی ھو
راتیں جاگیں تے کریں عبادت ڈیہ نہہ مندیا کریں پرانی ھو
کوڑا تخت دنیا دا باھو تے فقر سچی بادشاہی ھو

ج جاں تائیں خودی کریں خود نفسوں تاں تائیں رب نہ پانویں ھو
شرط فنانوں جانیں ناہیں تے نام فقیر رکھاویں ھو
موئے باجھ نہ سوہندی الفی اینویں گل وچہ پانویں ھو
نام فقیر تدسوہندا باھو جد جیوندیاں مرجاویں ھو

ج جل جلیندیاں جنگل بھوندیاں میری ہکا گل نہ پکی ھو
چلے چلے مکے ج گزاریاں میری دلدی ڈور نہ ڈکی ھو
تیرے روزے پنج نمازاں ایہہ بھی پڑھ پڑھ تھکی ھو
سکھے مراداں حاصل ہو یاں باھو جاں کامل نظر مہر دی تھکی ھو

ج جاں جاں ذات نہ تھیوے باھو تاں کم ذات سد یوے ھو
ذاتی نال صفاتی ناہیں تاں تاں حق لبھیوے ھو
اندر بھی ہو باہر بھی ہو باھو کتھے لبھیوے ھو
جیندے اندر حب دنیا باھو اوہ مول فقیر نہ تھیوے ھو

ج جس دل اسم اللہ دا چمکے عشق بھی کردا ہلے ھو
بھار کستوری دے چھپدے ناہیں بھانویں دے رکھے سے پلے ھو!

انگلیں کچھے دیہنہ ناہیں چھپدے دریا نہیں رہندے ٹھلے ھو!
 اسیں او سے وچہ اساں وچہ باھو یاراں یار سولے ھو
 ج چڑھ چناں تے کر رشنائی ذکر کریندے تارے ھو
 گلیاں وچہ پھرن نماں لعلاندے ونجارے ھو
 شالا مسافر کوئی نہ تھیوے ککھ جہناں توں بھارے ھو
 تاڑی ماری اڈاؤ ناں باھو اساں آپے اڈن ہارے ھو

ج چڑھ چناں تے کر رشنائی تارے ذکر کریندے تیرا ھو
 تیرے جے چن کئی سے چڑھدے سانوں جہناں باجھ ہنیرا ھو
 جتھے چن اساڈا چڑھدا اتھے قدر نہیں کجھ تیرا ھو
 جسدے کارن اساں جنم گویا باھو یار ملے اک پھیرا ھو
 ح حافظ پڑھ پڑھ کرن تکبر ملاں کرن وڈیائی ھو
 ساون مانہہ دے بدلاں وانگوں پھرن کتاباں چائی ھو
 جتھے دیکھن چنگا چوکا اتھے پھرن کلام سوائی ھو
 دوہیں جہانیں مٹھے باھو جہناں کھادی ویج کمائی ھو

خ خام کیہ جانن سار فقر دی جیہڑے محرم ناہیں دل دے ھو
 آب مٹی تھیں پیدا ہوئے خامی بھاندے گل دے ھو
 لعل جواہراں دا قدر کی جانن جو سوداگر بل دے ھو
 ایمان سلامت سوئی ویسن باھو جیہڑے بھج فقراں ملدے ھو

دل دریا سمندروں ڈونگھے کون دلاں دیاں جانے ھو
وچہ بیڑے وچہ جھیرے وچہ ونجھ موہانے ھو
چوداں طبق دے دے اندر جتھے عشق تمبوونج تانے ھو
جو دل دا محرم ہووے باھو سوئی رب پچھانے ھو

دل دریا سمندروں ڈونگھے غوطہ مار غواصی ھو
جیں دریا ونج نوش نہ کیتا رہسی جان پیاسی ھو
ہر دم نال اللہ دے رکھن ذکر فکر دے آسی ھو
اس مرشد تھیں زن بہتر باھو جو پھند فریب لباسی ھو

دل دریا خواجہ دیاں لہراں گھسن گھیر ہزاراں ھو
رہن دلیلاں وچہ فکر دے بے حد بے شماراں ھو
ہک پردیسی دو جانیوں لگ گیا ترا بے کجھی دیاں ماراں ھو
ہسن کھیدن سبھ بھلیا باھو حد عشق چنگھاریاں دھاراں ھو

دل دے وچہ دل جو آکھیں سو دل دور دلیلوں ھو
دل دا دور اگوہاں کیجھے کثرت کنوں قلیلوں ھو
قلب کمال جمالوں جسموں جوہر جاہ جلیلوں ھو
قبلہ قلب منور ہو یا باھو خلوت خاص خلیلوں ھو

دل کالے کولوں منہ کالا چنگا جے اسنوں جانے ھو
منہ کالا دل اچھا ہووے تاں دل یار پچھانے ھو

ایہہ دل یار دے پچھے ہووے متاں یار دی کدی پچھانے ھو
 سے عالم چھوڑ مستیاں تھے باھو جد لگے نیں دل نکالنے ھو
 د دل تے دفتر وحدت والا دائم کریں مطالیا ھو
 ساری عمراں پڑھدیاں گزری جہلاں دے وچہ جالیا ھو
 اکو اسم دل اللہ دا رکھیں اپنا سبق مطالیا ھو
 دوہیں جہاں غلام تنہاندے باھو جییں دل اللہ سمجھالیا ھو
 د درد اندر دا اندر ساڑے باہر کراں تا گھائل ھو
 حال اسا ڈا کیویں اوہ جانن جو دنیا تے مائل ھو
 بحر سمندر عشقے والا ہر دم رہندا حائل ھو
 پہنچ حضور اساں نہ باھو اساں نام تیرے دے سائل ھو
 درد منداں دے دھوئیں دھکدے دڑدا کوئی ناں سیکے ھو
 انہاں دھواں دے تا تکھیرے محرم ہووے تاں سیکے ھو
 چھک شمشیر کھڑا ہے سرتے ترس پوس تاں تھیکے ھو
 ساہورے کڑیے اپنے ونجناں باھو سدا ناں رہناں پیکے ھو
 د درد منداں دا خون جو پیندا کوئی برہوں باز مریلا ھو
 چھاتی دے وچہ کیتس ڈیرا جیویں شیر بیٹھا مل پیرلا ھو
 ہاتھی مست سندوری وانگوں کردا پیرلا پیرلا ھو
 اس پیلے دا دوسراں ناں کجے باھو پیلے ہاتھ ناں ہوندا میللا ھو

د دین تے دنیا سکیاں بھیناں تینوں عقل نہیں سمجھیندا ھو
 دونوں اکس نکاح وچہ آون تینوں شرع نہیں فرمیندا ھو
 جو یں اگ تے پانی تھاں اکتے وچہ واسا نہیں کریندا ھو
 دوہیں جہانیں مٹھا باھو جیہڑا دعویٰ کوڑ کریندا ھو

د دنیا گھر منافق دے یا گھر کافر دے سونہدی ھو
 نقش نگار کرے بہترے زن خواہاں سبھ مونہدی ھو
 بجلی وانگوں کرے لشکارے سردے اتوں جھوندی ھو
 حضرت عیسیٰ دی سلہ وانگوں باھو راہ دیندیاں نوں کوئندی ھو

د دنیا ڈھونڈن والے کتے در در پھرن حیرانی ھو
 ہڈی اتے ہوا تنہاں دی لڑدیاں عمر دہانی ھو
 عقل دے کوتاہ سمجھ نہ جانن پیوں لوڑن پانی ھو
 باجھوں ذکر ربے دے باھو کوڑی رام کہانی ھو

د دودھ تے دہی ہر کوئی رٹ کے عاشق بھارڑ کیندے ھو
 تن چٹورا من مدھانی آہیں نال ہلیندے ھو
 دکھاندا تیرا کڈھے لشکارے غمائمے پانی پیندے ھو
 نام فقیر تنہاں دا باھو جیہڑے ہڈاں نوں مکھن کڈھیندے ھو

د درد مندیاں دیاں آہیں کولوں پہاڑ پتھر دے جھڑ دے ھو
 درد مندیاں دیاں آہیں کولوں بھج ناگ زمین وچہ وڑ دے ھو

درد منداں دیاں آپیں کولوں اسمانوں تارے جھڑدے ھو

درد منداں دیاں آپیں کولوں باھو عاشق مول نہ ڈردے ھو

د دلیلاں چھوڑ وجودوں ہوشیار فقیرا ھو

بنھ تو کل پنجھی اڈ دے پلے خرچ نہ زیرا ھو

روز روزی اڈ کھاون ہمیشہ نہیں کردے نال ذخیرہ ھو

مولا خرچ پہنچا دے باھو جو پتھر وچہ کیرا ھو

د دل بازار تے منہ دروازہ سینہ شہر ڈسیندا ھو

روح سوداگر نفس ہے راہزن جیہڑا حق داراہ مریندا ھو

جاں توڑی ایہہ نفس نہ ماریں تاں ایہہ وقت کھڑیندا ھو

کردا ہے ضائع ویلا باھو جاں نوں تاک مریندا ھو

د دل ہی حجرا رب سچے دا اتھے پا فقیر جھاتی ھو

گھیان دادیوا بال اندھیرے تیری لب پے دست گواچی ھو

نہ کرنتاں خواج خضر دی آں تیرے اندر آب حیاتی ھو

میاں باھو جناں مرشد یا جنے اے رمز بہتتی ھو

د دل نوں نماز پڑھایو نہ ہی کی ہو یا بے نیتی ھو

لوکاں دے دکھاون خاطر چچ چچ وڑیا مسیتی ھو

ارکو گئے مل مل دھوئے تیرے منوں نہ گئی پلیتی ھو

باہجھ مرشد کامل باھو تی نیتی تی نہ نیتی ھو

ذ ذاتی نال ناں ذاتی رلیا سو کم ذات سد یوے ھو
نفس کتے نوں بنھ کراہاں فہما فہم کچوے ھو
ذات صفا توں مہٹنا آوے جداں ذاتی شوق پیوے ھو
نام فقیر تنہاں دا باھو قبر جہناں دی جیوے ھو

ذ ذکر فکر سب ارے ارے جاں جان فدا ناں فانی ھو
فدا فانی تنہا نوں حاصل جیہڑے وسن لامکانی ھو
فدا فانی اونہاں نوں ہو یا جہناں چکھی عشق دی کانی ھو
باھو ھو دا ذکر سڑیندا ہر دم یار ناں ملیا جانی ھو

ذ ذکر کنوں کر فکر ہمیشاں ایہہ لفظ تکھا تلواروں ھو
کڈھن آہیں تے جان جلاون فکر کرن اسراروں ھو
ذا کر سوئی جیہڑے فکر کماون ہک پلک ناں فارغ یاروں ھو
فکر دا پھٹیا کوئی نہ جیوے پٹے مڈھ چا پاڑوں ھو
حق دا کلمہ آکھیں باھو رب رکھے فکر دی ماروں ھو

ر راہ فقر دا پرے پریرے اوڑک کوئی نہ دے ھو
ناں او تھے پڑھن پڑھاون کوئی نہ او تھے مسئلے قہے ھو
ایہا دنیا بت پرستی مت کوئی اس تے دے ھو
موت فقیری جییں سر آوے باھو معلم تھیوے تے ھو

ر راتیں رتی نیند نہ آوے وہاں رہے حیرانی ھو
عارف دی گل عارف جانے کیا جانے نفسانی ھو

کر عبادت پچھوتا سیں تیری ضائع گی جوانی ھو
حق حضور انہاں حاصل باھو جہاں ملیا شاہ جیلانی ھو
ر راتیں نین رت ہنجوں روون تے دیہاں غمزہ غم دا ھو
پڑھ توحید و ژیا تن اندر سکھ آرام ناں سدا ھو
سر سولی تے چا ٹنکیو تے ایہہ راز پر م دا ھو
سدھا ہو کو ہیوئے باھو قطرہ رہے ناں غم دا ھو

ر راہ فقیر دا تدھوں ہوسی جد ہتھ پھڑیوسی کارہ ھو
تارک دنیا توں تداں تھیوسی جد فقیر ملیوسی خاصہ ھو
دریا وحدت دانوش کیتوس اجاں بھی جی پیاسہ ھو
راہ فقیری رت ہنجوں روون حضرت باھو لوکاں بھانے ہاسہ ھو
ر رات اندھیری کالی دے وچہ عشق چراغ جلا ندا ھو
جیندی سک توں دل چانیوے توڑیں آواز مناندا ھو
اوجھڑ جھل تے مارو نیلے اتھے دم دم خوف شہاں دا ھو
تھل جل جنگل گئے جھکیندے باھو کامل نینہہ جہاندا ھو

ر رحمت اس گھر وچہ وے جتھے بلدے دیوے ھو
عشق ہوائی چڑھ گیا فلک تے کتھے جہات گھتیوے ھو
عقل فکردی بیڑی نوں چا پہلے پور بوڑیوے ھو
ہر جا جانی دے باھو پت دل نظر کچھوے ھو

ر روزے نفل نمازاں تقویٰ سمجھو کم حیرانی ہو
 انہیں گلیں رب حاصل ناہیں خود خوانی خود خوانی ہو
 ہمیش قدیم جلیدا ملیو سویا ر یار نہ جانی ہو
 درد وظیفے تھیں چھٹ رہی باہو جدہورہسی فانی ہو

ز زبانی کلمہ ہر کوئی پڑھدا دل دا پڑھدا کوئی ہو
 جتھے کلمہ دل دا پڑھے اوتھے ملے زبان ناں ڈھوئی ہو
 دل دا کلمہ عاشق پڑھدے کی جانن یار گلوئی ہو
 ایہہ کلمہ اسانوں پیر پڑھایا باہو میں سدا سوہا گن ہوئی ہو

ز زاہد زہد کریندے تھکے روزے نفل نمازاں ہو
 عاشق غرق ہوئے وچہ وحدت اللہ نال محبت رازاں ہو
 مکھی قید شہد وچہ ہوئی کیا اڈسی نال شہبازاں ہو
 جہناں مجلس نال نبی دے باہو سوا صاحب ناز نوازاں ہو

س سبق صفاتی سوئی پڑھدے جووت پینے ذاتی ہو
 علموں علم انہاں نوں ہو یا جیوھے اصلی تے اثباتی ہو
 نال محبت نفس کٹھونے کڈھ قضا دی کاتی ہو
 بہرہ خاص انہاں نوں باہو جہناں لدھا آب حیاتی ہو

س سوز کینوں تن سڑیا سارا میں تے دکھاں ڈیرے لائے ہو
 کوئل دا نگ کو کیندی وتاں ناں ونجن دن اضائے ہو

بول چہیا رت ساون دی آئی متاں مولا مینہ و سائے ھو
 ثابت صدق تے قدم آگاہاں باھو رب سکدیاں دوست ملائے ھو
 س سے روزے سے نفل نمازاں سے سجدے کر کر تھکے ھو
 سے واری مکے حج گزارن دل دی دوڑ نہ مکے ھو
 چلے چلے جنگل بھونٹا اس گل تھیں ناں پکے ھو
 سمجھے مطلب حاصل ہوندے باھو جد پیر نظر اک تکے ھو
 س سن فریاد پیراں دی پیرا میری عرض سنیں کن دھر کے ھو
 بیڑاڑیا میرا دچہ کپرا اندے جتھے چھ نہ بہندے ڈر کے ھو
 شاہ جیلانی محبوب سبحانی میری خبر لیو جھٹ کر کے ھو
 پیر جہانڈے میراں باھو اوہی کدھی لگدے تر کے ھو
 س سب تعریف کو یشر کردے کارن در بحر دے ھو
 شش فلک تے شش زمیناں شش پانی اتے تر دے ھو
 چھیاں حرفا ندے سخن اٹھاراں او تھے دودو معنی دھر دے ھو
 پر حق پچھانیوں ناہیں حضرت باھو پہلے حرف سطر دے ھو
 س سن فریاد پیراں دیا پیرا میں آکھ سناواں کینوں ھو
 تیرے جیہا مینوں ہور نہ کوئی میں جیہیاں لکھ تینوں ھو
 پھول نہ کاغذ بدیاں والے درتوں دھک نہ مینوں ھو
 میں دچہ ایڈ گناہ نہ ہوندے باھو تو بخشیندوں کینوں ھو

س سو ہزار تنہا توں صدقے جیہڑے منہ نہ بولن پھکا ھو
لکھ ہزار تنہا توں صدقے جیہڑے گل کریندے ہکا ھو
لکھ کروڑ تنہا توں صدقے جیہڑے نفس رکھیندے جھکا ھو
نیل پدم تنہا توں صدقے باھو جیہڑے ہوں سون سدا دن رکھا ھو

میں سینے وچہ مقام ہے کیندا سانوں مرشد گل سمجھائی ھو
ایہو ساہ جو آوے جاوے ہو نہیں شے کائی ھو
اس نوں آکھن اسم الاعظم ایہو سر الہی ھو
ایہو موت حیاتی باھو ایہو بھیت الہی ھو

ش شور شہرتے رحمت دے جتھے باھو جالے ھو
باغباناں دے بوٹے وانگوں طالب نت سمہالے ھو
نال نظارے رحمت والے کھڑا حضوروں پالے ھو
نام فقیر تنہاں دا باھو جیہڑا گھر وچہ یار دکھالے ھو

ش شریعت دے دروازے اچے راہ فقر و اموری ھو
عالم فاضل لنگھن نہ دیندے جو لنگھدا سو چوری ھو
پٹ پٹ اثاں وٹے مارن درد مندیاں دے کھوری ھو
راز مانی دا عاشق جانن باھو کی جانن لوک اتھوری ھو

ص صفت ثنائیں مول نہ پڑھدے جو چاہتے وچہ ذاتی ھو
علم عمل انہاں وچہ ہووے جیہڑے اصلی تے اثباتی ھو

نال محبت نفس کٹھونیں گھن رضادی کاتی ھو
چوداں طبق دے دے اندر باھو پا اندردی جھاتی ھو
ص صورت نفس امارہ دی کوئی کتا گٹر کالا ھو
کو کے نو کے لہو پیوے منگے چرب نوالا ھو
کھجے پاسوں اندر بیٹھا دل دے نال سنبھالا ھو
ایہہ بد بخت ہے وڈا ظالم باھو کرسی اللہ ٹالا ھو
ض ضروری نفس کتے نوں قیما قیم کچوے ھو
نال محبت ذکر اللہ دا دم دم پیا پڑھیوے ھو
ذکر کنوں رب حاصل تھیندا ذاتوں ذات وسیوے ھو
دوہیں جہاں غلام تنہاندے باھو جہناں ذات لھویوے ھو
ط طالب غوث الاعظم والے شالا کدے نہ ہوں ماندے ھو
جیندے اندر عشق دی رتی سدا رہن کر لاندے ھو
جینوں شوق ملن دا ہووے لے خوشیاں نت آندے ھو
دوہیں جہاں نصیب تنہاندے باھو جیہڑے ذاتی اسم کماندے ھو
ط طالب بن کے طالب ہوویں اوے نوں پیا گانویں ھو
سچا لڑہادی دا پھڑ کے اوہو تو ہو جاویں ھو
کلمے ذاتوں ذکر کماویں کلمیں نال نہاویں ھو
اللہ تینوں پاک کر لسی باھو جے ذاتی اسم کماویں ھو

ظ ظاہر دیکھاں جانی تائیں نالے دے اندر سینے ھو
برہوں ماری میں نت پھراں مینوں ہسن لوگ نابینے ھو
میں دل وچوں ہے شوہ پایا لوگ جاون مکے مدینے ھو
کہے فقیراں دا باھو سب دلاندے وچہ خزینے ھو

ع علموں باہجھوں فقیر کہاوے کافر مرے دیوانہ ھو
سے درہیاندی کرے عبادت رہے اللہ کنوں بیگانہ ھو
غفلت کنوں نہ کھیس پردے دل جاہل بت خانہ ھو
میں قربان تنہاں توں باھو جہناں ملیا یار یگانہ ھو

ع عقل فکردی جانہ کائی جتھے وحدت سرسجانی ھو
ناں اوتھے ملاں پنڈت ہوسی نہ اوتھے علم قرآنی ھو
جد احمد اُحد دکھائی دتا تاں کل ہووے فانی ھو
علم تمام کیتو نے حاصل باھو کتاباں ٹھپ اسمانی ھو

ع عشق مؤذن دیناں بانگاں کنیں بلبل پوسے ھو
خون جگر داکڈھ کراہاں وضو صاف کیتو سے ھو
سن تکبیر فنا فی اللہ والی مڑن محال تھیو سے ھو
پڑھ تکبیر تھیو سے واصل باھو تداں شکر کیتو سے ھو

ع عاشق پڑھن نماز پر م دی جییں وچہ حرف نہ کوئی ھو
جہناں کیہاں نیت نہ سکے اوتھے درد منداں ول ڈھوئی ھو

اکھیں نیرتے خون جگر دا اوتھے وضو پاک کریوئی ھو
جیہ نہ ہلے تے ہوٹھ نہ پھڑکن باھو خاص نمازی سوئی ھو

ع عاشق ہونویں تے عشق کمانویں دل رکھیں وانگ پہاڑاں ھو
لکھ بدیاں ہزار الاہے کر جانیں باغ بہاراں ھو
منصور جیسے چک سولی دتے جیہڑے واقف کل اسراراں ھو
سجدیوں سر نہ چاہئے باھو توئیں کافر کہن ہزاراں ھو

ع عاشق راز ماہی دے کولوں کدی نہ ہوون اوندے ھو
میندر حرام تنہا تے ہوئی جیہڑے، اسم ذات کماندے ھو
ہک پل مول آرام نہ کردے دینہہ رات دن کر لاندے ھو
جہناں الف صحی کر پڑھیا باھو واہ نصیب تنہاندے ھو

ع عاشق عشق ماہی دے کولوں نت پھرن ہمیشہ کھیوے ھو
جہناں جیندیاں جاں ماہی دتی اوہ دوہیں جہانیں جیوے ھو
شمع چراغ جہناں دل روشن اوہ کیوں باطن ڈیوے ھو
عقل فکر دی پہنچ نہ کائی باھو اوتھے فانی فہم کچوے ھو

ع عاشق دی دل موم برابر معشوقاں دل کاہلی ھو
طاماں ویکھے تڑ تڑ تے جیوں بازاں دی چالی ھو
باز بے چارا کیونکر اڈے پیریں پیوس دہالی ھو
جیں دل عشق خرید نہ کیتا باھو وہاں جہانوں خالی ھو

ع عاشقاں کہو وضو جو کیتا روز قیامت تائیں ھو
وچہ نماز رکوع سجودے رہندے سنج صباںیں ھو
استھے اوتھے دوہیں جہانیں سبھ فقر دیاں جائیں ھو
عرش کولوں سے منزل اگے باھو پیا کم تنہائیں ھو

ع عشق دی بازی ہر جا کھیڈی شاہ گدا سلطاناں ھو
عالم فاضل عاقل دانا کردا چا حیراناں ھو
تنبو کھوڑا اتھا وچہ دل دے چا چوڑیس خلوت خاناں ھو
عشق امیر فقیر منیدے باھو کیا جانے لوگ بیگاناں ھو

ع عشق دریا محبت دے وچہ تھی مردانہ ترئے ھو
جتنے لہر غضب دیاں ٹھاٹھاں قدم اتھائیں دھریئے ھو
اوجھڑ جھنگ بلائیں نیلے ویکھو دیکھ نہ ڈریئے ھو
نام فقیر تدھیدا باھو جد وچہ طلب دے مریئے ھو

ع عشق اسانوں لسیاں جاتا لتھا مل مہاڑی ھو
نال سودے ناں سون دیوے جیویں بال رہاڑی ھو
پوہ مانہہ مہنگے خربوزے میں کتھوں لیسال واڑی ھو
عقل فکر دیاں بھل گیاں گلاں باھو جد عشق وجائی تاڑی ھو

ع عشق جہان دے ہڈیں رچیا اوہ رہندے چپ چاپ تے ھو
لوں لوں دے وچہ لکھ زباناں اوہ پھر دے گنگے باتے ھو

اوہ کر دے وضو اسم اعظم داتے دریا وحدت وچہ پاتے ھو
 تدوں قبول نمازاں باھو جد یاراں یاز پچھاتے ھو
 ع عاشق سوئی حقیقی جیہڑا قتل معشوق دے منے ھو
 عشق نہ چھوڑے مکھ نہ موڑے توڑے تلواروں کھنے ھو
 جنول ویکھے راز ماہی دے لگے اوے بنے ھو
 سچا عشق حسین علی داباھو سردیوے راز نہ بھنے ھو
 ع عشق سمندر چڑھ گیا فلک تے کتوں جہاز کچوے ھو
 عقل فکر دی ڈوٹھی نون چا پہلے پور بوڑے ھو
 کڑکن کپڑ پون لہراں جد وحدت وچہ وڑیوے ھو
 جس مرنے تھیں خلقت ڈردی باھو عشق مرے تاں جیوے ھو
 ع عشق دی بھاہ ہڈاں دابالن عاشق بھہ سنہدے ھو
 گھٹ کے جان جگر وچہ آرا ویکھ کباب تلہندے ھو
 سرگردان پھرن ہرڈیلے خون جگر دا پندے ھو
 ہوئے ہزاراں عاشق باھو پر عشق نصیب کہہندے ھو
 عشق ماہی دے لایاں اگیں انہاں لکیاں کون بجھاوے ھو
 میں کی جاناں ذات عشق دی کیے جیہڑا در در چا جھکاوے ھو
 ناں خود سووے ناں سوون دیوے ہتھوں ستیاں آن جگاوے ھو
 میں قربان تنہا مندے باھو جیہڑا وچھڑے یار ملاوے ھو

ع عشق دیاں اوہ لڑیاں گلاں جیہڑا شرع تھیں دور ہٹاوے ھو
قاضی چھوڑ قضا کیں جاوے جد عشق طمانچہ لاوے ھو
لوک ایانے متیں دیون عاشقاں مت ناں بھاوے ھو
مرن محال تہاں نوں باھو جہناں صاحب آپ بلاوے ھو

ع عاشق شوہدے دل کھڑایا آپ بھی نالے کھڑیا ھو
کھڑیا کھڑیا ولیا ناہیں سنگ محبوباں دے رلیا ھو
عقل فکر دیاں سب بھل گیاں جد عشقے نال جا ملیا ھو
میں قربان تہاں توں باھو جہناں عشق جوانی چڑھیا ھو

ع عشق اسانوں لیاں جاتا کر کے آوے دھائی ھو
جہول دیکھاں مینوں عشق وسیوے خالی جگہ نہ کائی ھو
مرشد کامل ایسا ملیا جس دل دی تاکی لاہی ھو
میں قربان اس مرشد باھو جس دسیا بھیت الہی ھو

ع عشق اسانوں لیاں جاتا بیٹھا مار پتھلا ھو
وچہ جگر دے سنھ چالاکیں کتیں کم اولہ ھو
جاں اندر وڑ جھاتی پائی ڈٹھا یار اکلا ھو
باجھوں ملیاں مرشد کامل باھو ہوندی نہیں تسلا ھو

ع عاشق نیک صلاحیں لگدے تاں کیوں اجاڑ دے گھرنوں ھو
بال مواتا برہوں والا نہ لاندے جاں جگر نوں ھو

جاں جہاں سب بھل گئیں پئی لوٹی ہوش صبرنوں ھو
میں قربان تنہا توں باھو جہناں خون بخسٹیا دلبرنوں ھو

غ غوث قطب ہن اورے اوریرے عاشق جان اگیرے ھو
جیہڑی منزل عاشق پہنچن اتھ غوث نہ پاؤن پھیرے ھو
عاشق وچہ وصال دے رہندے جہناں لامکانی ڈیرے ھو
میں قربان تنہا توں باھو جہناں ذاتوں ذات بے سرے ھو

ف فجری ویلے وقت سویلے نت آن کرن مزدوری ھو
کانواں ہلاکسی گلاں ترچھی رلی چنڈوری ھو
مارن چیخاں تے کرن مشقت پٹ پٹ سنن انگوری ھو
ساری عمر پینڈیاں گزری باھو کدی نہ پئی آپوری ھو

ف فکر کنوں کر ذکر ہمیشہ ایہہ لفظ تکھا تلواروں ھو
ذکر سوئی جیہڑے فکر کناون اکت پلک نہ فارغ یاروں ھو
عشق دا پٹیا کوئی نہ چھٹیا پٹ سٹیا مڈھ پہاڑوں ھو
حق دا کلمہ عاشق پڑھدے حضرت باھو رہاں فقیر دی ماروں ھو

ق قلب ہلیاتاں کیا کجھ ہو یا کیا ہو یا ذکر زبانی ھو
قلبی، روحی، خفی، سری سبھے راہ حیرانی ھو
شہ رگ توں نزدیک جلیندا یار نہ نلیوس جانی ھو
نام فقیر تنہا مذاہا ھو جیہڑے وسدے لامکانی ھو

ک کل قبیل کریمبر کہندے کارن در بحر دے ھو!
شش زمین تے شش فلک تے شش پانی تے تردے ھو
چھیاں حرفاں وچہ سخن اٹھاراں دو دو معنی ہر دے ھو
مرشد ہادی صحی کر سمجھایا ہو اس پہلے حرف سطر دے ھو

ک کلے دی کل تدپیو سے جداں کل کلے ونج کھولی ھو
عاشق کلمہ اوتھے پڑھدے جتھے نور نبی دی ہولی ھو
چوداں طبق کلے دے اندر کیا جانے خلقت بھولی ھو
اسانوں کلمہ پیر پڑھایا ہو چند جاں او سے توں گھولی ھو

ک کلہیں دی کل تدپاں پیو سے جداں کلہیں دل نوں پھریا ھو
بے درداں نوں خبر نہ کوئی درد منداں گل مڑھیا ھو
کفر اسلام دی کل تدپاں پیو سے جداں بھن جگر وچہ وڑیا ھو
میں قربان تنہاں توں باھو جہناں کلمہ صحی کر پڑھیا ھو

ک کلہیں دی کل تدپاں پیو سے جداں مرشد کلمہ دسیا ھو
ساری عمروچہ کفر دے جالی بن مرشد دے دسیا ھو
شاہ علی شیر بہادر وانگن وڈھ کلہیں کفرنوں سٹیا ھو
دل صافی تاں ہووے باھو جاں کلہ لوں لوں رسیا ھو

ک کلے لکھ کروڑاں تارے دلی کیستے سے راہیں ھو
کلے نال بجھائے دوزخ جتھے اگ بے از گاہیں ھو

کلمے نال بہشتیں جاناں جتھے نعمت سنج صبا ہیں ھو
 کلمے جیہی کوئی ناں نعمت باھو اندر دوہیں سراہیں ھو
 ک کلمے نال میں نہاتی دھوتی کلمے نال ویاسی ھو
 کلمے میرا پڑسیا جنازہ کلمے گور سہائی ھو
 کلمے نال بہشتیں جاناں کلمہ کرے صفائی ھو
 مژن محال تنہاں نوں باھو جہناں صاحب آپ بلائی ھو
 ک کُنْ فیکُونْ جدوں فرمایا اساں بھی کولوں ہا سے ھو
 ہکے ذات صفات رب دی آہی ہکے جگ ڈھنڈیا سے ھو
 ہکے لامکان مکان اسا ڈا ہکے آن بتاں وچہ پھاسے ھو
 نفس پلپت پلپتی کیتی باھو کوئی اصل پلپت تاں ناسے ھو
 ک کیا ہو یا بت اودھڑ ہو یا دل ہرگز دور نہ تھیوے ھو
 سے کوہاں میرا مرشد و سدا مینوں وچہ حضور و سیدوے ھو
 جیندے اندر عشق دی رتی اوہ بن شرابوں کھیوے ھو
 نام فقیر تنہاں دا با ہو قبر جہناں دی جیوے ھو
 ک کوک دلامتاں رب سنے چادر دمنداں دیاں آہیں ھو
 سینہ میرا دردیں بھریا بھڑکن بھاہیں ھو
 تیراں باجھ نہ بلن مثالاں درداں باجھ نہ آہیں ھو
 آتش نال یاراناں لا کے باھو پھراوہ مژن کہ ناہیں ھو

ک کامل مرشد ایسا ہووے جیہڑا دھوبی وانگوں چھٹے ھو
نال نگاہ دے پاک کریندا وجہ بجی صہون ناں گھتے ھو
میلیاں نوں کر دیندا چٹا وچہ ذرہ میل نہ رکھے ھو
ایسا مرشد ہووے باھو جیہڑا لوں لوں دے دے وچے وے ھو

ک کر عبادت پچھوتا سیں تینڈی عمراں چار دہاڑے ھو
تھی سوداگر کر لے سودا جاں جاں ہٹ تاں تاڑے ھو
مت جانی دل ذوق منے موت مریندی دھاڑے ھو
چوراں سادھاں رل پور بھریا باھو رب سلامت چاڑے ھو

گ گند ظلمات اندھیر غباراں راہ نیں خوف خطر دے ھو
مکھ آب حیات منور چشمے اوتے سائے زلف عنبر دے ھو
مکھ محبوب دا خانہ کعبہ جتھے عاشق سجدہ کردے ھو
دو زلفاں وچہ نین مصلے جتھے چاروں مذہب مل دے ھو
مثل سکندر ڈھونڈن عاشق اک پلک آرام نہ کردے ھو
خضر نصیب جہان دے باھو اوہ گھٹ اوتھے جا بھر دے ھو

گ گیا ایمان عٹھے دیوں پاروں ہو کر کافر ریے ھو
گھت زنا رکھدا گل وچہ بت خانے وچہ بیسے ھو
جس خانے وچہ جانی نظر نہ آدے اوتھے سجدہ مول نہ دیسے ھو
جاں جاں جانی نظر نہ آدے باھو توڑے کلمہ مول نہ کہیسے ھو

گ گجے سائے رب صاحب والے کچھ نہیں خبر اصل دی ھو
گندم دانہ بہتا چکيا ہن گل پئی ڈور ازل دی ھو
پھائی دے وچہ میں پئی تڑپاں بلبل باغ مثل دی ھو
غیر دے تھیں سٹ کے باھو رکھیے امید فضل دی ھو

گ گودڑیاں وچہ جال جہناندی اوہ راتیں جاگن ادھیاں ھو
سک ماہی دی لکن نہ دیندی لوک اتھے دیندے دیاں ھو
اندر میرا حق تپایا اساں کھلیاں راتیں کڈھیاں ھو
تن تھیں ماس جدا ہو یا باھو سوکھ جھلا رے ہڈیاں ھو

ل لا یحتاج جہناں نوں ہو یا فقر تنہا نوں سارا دہو
نظر جہناں دی کیمیا ہووے اوہ کیوں مارن پارا ھو
دوست جہناں دا حاضر ہووے دشمن لین نہ وارا ھو
میں قربان تنہا توں باھو جہناں ملیا نبی سوہارا ھو

ل لکھن سکھوئی تے لکھناں جاتا کیوں کاغذ کیتو ضائع ھو
قط قلم نوں مارناں جانیں تے کاتب نام دھرایا ھو
سبھ صلاح تیری ہوتی تنہا دی باھو جہناں الف تے میم پکایا ھو
صحیح صلاح تنہاں دی باھو جہناں الف تے میم پکایا ھو

ل لہ ھو غیری دھندے ہک پل مول نہ رہندے ھو
عشق تے پئے رکھ جڑھاں تھیں اک دم ہول نہ سہندے ھو

جیہڑے پتھر وانگ پہاڑاں آہے اوہ لون وانگوں گل و ہندے ھو
عشق سو کھالا جے ہوندا باھو سبھ عاشق ہی بن بہندے ھو

ل لوک قبر دا کرسن چار الحد بناؤن ڈیرا ھو
چٹکی بھر مٹی دی پاس کرن ڈھیر اچیرا ھو
دے درد گھراں نوں ونجن کو کن شیرا شیرا ھو
بے پرواہ درگاہ رب باھو نہیں فضلان باجھہ نیڑا ھو

ل لوہا ہوویں پیا کٹیویں تاں تلوار سدیویں ھو
کنگھی وانگوں پیا چریویں تاں زلف محبوب بھریویں ھو
مہندی وانگوں پیا گھوٹیویں تاں تلی محبوب رنگیویں ھو
وانگ کپاہ پیا پنجویں تاں دستار سدیویں ھو
عاشق صادق ہوویں باھو تاں رس پریم دی پیویں ھو

م موتو والی موت نہ ملی جیس دچہ عشق حیاتی ھو
موت وصال تھیںی ہک جدوں اسم پڑھیںی ذاتی ھو
عین دے دچوں عین جو تھیوے دور ہووے قرباتی ھو
ہود اذکر ہمیش سڑیندا باھو دینہاں سکھ نہ راتی ھو

م مرشد وانگ سنارے ہووے جیہڑا گھٹ گٹھالی گالے ھو
پاکٹھالی باہر کڈھے بندے گھرے یا والے ھو
کنیں خوباں دے تدوں سہاؤن جدوں کٹھے پا جالے ھو
نام فقیر تنہا ندا باھو جیہڑا دم دم دوست سمہالے ھو

م مرشد مینوں حج مکے دا رحمت دا دروازہ ھو
 کراں طواف دوالے قبلے نت ہووے حج تازہ ھو
 کُنْ قِکُونْ جدو کا سنیا ڈٹھا مرشد دا دروازہ ھو
 مرشد سدا حیاتی والا باھو اوہو حضرتے خواجہ ھو
 م مرشد کامل اوہ سیرِ یے جیہڑا دو جگ خوشی وکھاوے ھو
 پہلے غم نکلڑے دا میٹھے دت رب دا راہ سمجھاوے ھو
 اس کلر والی کندھی نوں چا چاندی خاص بناوے ھو
 جس مرشد اتھے کجھ نہ کیتا باھو اوہ کوڑے لارے لاوے ھو
 م مرشد میرا شہباز الہی ونج رلیا سنگ جیاں ھو
 تقدیر الہی چھکیاں ڈوراں کداں ملسی نال نصیباں ھو
 کوہڑیاں دے دکھ دور کریندا کرے شفا مریضاں ھو
 ہر اک مرض دا دارو توہیں باھو کیوں گھتائیں دس طپیاں وہ
 م مرشد دے سے کوہاں تے مینوں دے نیڑے ھو
 کی ہو یا بت اوہلے ہو یا پراوہ دے وچہ میرے ھو
 جہناں الف دی ذات صحیحی کیتی اوہ رکھدے قدم اگیرے ھو
 سخن قرب لبھ لیو سے باھو جھگڑے کل نیڑے ھو
 م مرشد مکہ تے طالب حاجی کعبہ عشق بنایا ھو
 وچہ حضور سدا ہر ویلے کرے حج سوا یا ھو
 ہر دم میتھوں جداناں ہووے دل ملنے تے آیا ھو
 مرشد عین حیاتی باھو میرے لوں لوں وچہ سما یا ھو

م مرشد ہادی سبق پڑھایا بن پڑھیوں پیا پڑھیوے ھو
انگلیاں وچہ کنناں دے دتیاں بن سنیوں پیا سنیوے ھو
نمین نیناں ولوں ترتر تکدے بن ڈٹھیوں پیا ڈسیوے ھو
باھو ہر خانے وچہ جانی دسدا کن سراہ وہ رکھیوے ھو

م مرشد باجھوں فقر کماوے وچہ کفر دے بڈھے ھو
شیخ مشائخ ہو بہندے حجرے غوث قطب بن اڈے ھو
تسبیحاں نپ بہن مستی جو یں موش بہندا اوڑ کھڈے ھو
رات اندھاری مشکل پنڈا باھو سے آون ٹھڈے ھو

م مال تے خان سب خرچ کراہاں کرے خرید فقیری ھو
فقر کنوں رب حاصل ہووے کیوں کجے دلگیری ھو
دنیا کارن دین ونجاون کوڑی شیخی پیری ھو
ترک دنیاں تھیں قادری کیمتی باھو شاہ میراں دی میری ھو

م میں کو جھی میرا دلبر سوہنا میں کیونکر اسنوں بھانواں ھو
ویہڑے ساڈے وڑداناہیں پئی لکھ ویلے پانواں ھو
ناں میں سوہنی ناناں دولت پلے کیونکر یار مناواں ھو
ایہہ دکھ ہمیشاں رہسی باھو رہ رنڈ دی ہی مرجاتاں ھو

م مذہباں دے دروازے اُچے راہ رباباں موری ھو
پنڈتاں تے ملوانیاں کولوں چھپ چھپ لنگھئے چوری ھو

اڈیاں مارن کرن بکھیڑے درد منداں دے گھوری ھو
باھو چل اتھائیں ویسے جتھے دعویٰ ناں کس ہو ری ھو

م میں شہباز کروں پروازں وچہ دریا کرم دے ھو
زبان تاں میری کن برابر موڑاں کم قلم دے ھو
افلاطون ارسطو جیہیں میرے اگے کم دے ھو
حاتم جیہیں لکھ کروڑاں دربا ہودے منگدے ھو

ن نال کرنگی سنگ نہ کریے کل نوں لاج نہ لایے ھو
تے تر بوز مول نہ ہوندے توڑے توڑ مکے لے جایے ھو
کانوں دے بچے ہنس نل تھیندے توڑے موتی چوک چکایے ھو
کوٹے کھو ناں مٹھے ہوندے باھو توڑے سے مناں کھنڈ پائیے ھو

ن نہیں فقیری جھلیاں مارن ستیاں لوک جگاؤن ھو
نہیں فقیری وہندیاں ندیاں سکیاں پار لنگھاؤن ھو
نہیں فقیری وچہ ہوا دے مصلے پا ٹھہراؤن ھو
فقیری نام تنہاں دا باھو جیہڑے دل وچہ دوست ٹکاؤن ھو

ن ناں رب عرش معلیٰ اتے ناں رب خانے کعبے ھو
ناں رب علم کتابیں لبھاناں رب وچہ محرابے ھو
گنگا تیر تھیں مول نہ ملیا مارے پینڈے بے حسابے ھو
جدوا مرشد پڑھایا باھو چھٹے سب عذابے ھو

ن نت اساڈے کھلے کھانڈی ایہاد نیاز شتی ھو
جیندے کارن بہہ بہہ رو ون شیخ مشائخ چشتی ھو
جس جس اندر حب دنیا دی ڈاہڈی انہاں دی کشتی ھو
دنیا ترک کرن ہے حضرت باھو خاصہ راہ بہشتی ھو

ن ناں میں عالم ناں میں فاضل ناں مفتی ناں قاضی ھو
ناں دل میرا دوزخ مگے ناں شوق بہشتیں راضی ھو
ناں میں تریبے روز دکھے ناں میں پاک نمازی ھو
بابجھ وصال اللہ دے باھو دنیا کوڑی بازی ھو

ن ناں میں سنی ناں میں شیعہ میرا دوہاں توں دل سڑیا ھو
مک گئے بھ خشکی پینڈے جدوں دریا رحمت وچہ وڑیا ھو
کئی من تارے ترتر ہارے کوئی کنارے چڑھیا ھو
صحیح سلامت چڑھ پار گئے باھو جہناں مرشد الکریم پڑیا ھو

ن ناں اوہ ہندو ناں اوہ مومن ناں سجدہ دین مسیتی ھو
دم دم دے وچہ دیکھن مولا جہناں قضا نہ کیتی ھو
آہے دانے تے بنے دیوانے جہناں ذات صحیحی ونج کیتی ھو
میں قربان تنہاں توں باھو جہناں عشق بازی چن لیتی ھو

ن ناں میں جوگی ناں جنگم ناں میں چلا کمایا ھو
ناں میں بھج مسیتیں وڑیا ناں تسبا کھڑکایا ھو
جو دم غافل سودم کافر مرشد ایہہ فرمایا ھو

ن نفل نمازاں کم زماناں روزے صرفہ روٹی ھو
کے دے دل سوئی جاندے گھروں جہناں تروٹی ھو
اچیاں بانگیاں سوئی دیون نیت جہناں دی کھوٹی ھو
کی پرواہ تنہاں نوں باھو گھروچہ لدھی بوہٹی ھو

ن ناں کوئی طالب ناں کوئی مرشد سب دلا سے مٹھے ھو
راہ فقر دا پرے پریرے سب حرص دنیا دے کٹھے ھو
شوق الہی غالب ہو یاں جند مرلے تے اوٹھے ھو!
باھو جیہیں تن بھڑکے بھانبر ہوندی اون مرن ترہائے بھکھے ھو

ن ناں میں سیرناں پاچھٹا کی ناں پوری سرساہی ھو
ناں میں تولہ ناں میں ماشہ ہن گل ریتاں تے آئی ھو
رتی ہونواں ونج ریتاں تھلاں اوہ بھی پوری ناہی ھو
وزن تول پورا ونج ہو سی باھو جداں ہو سی فضل الہی ھو

ن نیڑے سن دور دسیون ویڑھے ناہیں وڑدے ھو
اندروں ڈھونڈن دا دل نہ آیا مورکھ باہروں ڈھونڈوں چڑھلے ھو
دور گیاں کچھ حاصل ناہیں شوہ لیمے وچہ گھر دے ھو!
دل کر صیقل شیشے وانگوں باھو دور تھیوں کل پردے ھو

و وحدت دے دریا اچھے تھل جل جنگل رینے ھو
عشق دی ذات منیندے ناہیں سانگلاں جھل تپنے ھو

رنگ بھبھوت ملیندے ڈٹھے سے جوان لکھینے ھو
میں قربان تنہاں توں باھو جیہڑے ہوندیاں ہوون پنے ھو

و وحدت دے دریا اچھلے ہک دل صحی نہ کیتی ھو
ہک بت خانے واصل تھے ہک پڑھ پڑھ رہے مسیتی ھو
فاضل چھڈ فضیلت بیٹھے عشق بازی جاں لیتی ھو
ہرگز رب نہ ملدا باھو جہناں ترٹی چوڑ نہ کیتی ھو

و وحدت دا دریا الہی جتھے عاشق لیندے تاری ھو
مارن ٹپیاں ہو کڈھن موتی آپو آپی واری ھو
دڑ یتیم وچہ لئے لشکارے جیوں چن لاٹاں ماری ھو
سوکیوں نہیں حاصل بھردے باھو جیہڑے نوکرنیں سرکاری ھو

و ونجن سرتے فرض ہے مینوں قول قالو ابلیٰ دا کر کے ھو
لوک جانے متفکر ہو یاں وچہ وحدت دے ڈر کے ھو
شوہ دیاں باراں شوہ ونج لہسیاں عشق تلہ سردھر کے ھو
جیوندیاں شوہ کسے نہ پایا ہو جیہیں لدھاتیں مر کے ھو

و ویہہ ویہہ ندیاں تارو ہو یاں بمبل چھوڑے کاہاں ھو
یار ساڈا رنگ محلیں درتے کھلے سکا ہاں ھو
ناں کوئی آفے ناناں کوئی جاوے اسیں کیس ہتھے لکھ منجاہاں ھو
جے خبر جانی دے آوے باھو کھڑ کلیوں پھل تھوہاں ھو

ہ ہودا جامہ پہن کر ہاں اسم کہاؤں ذاتی ھو
کفر اسلام ذاتی نہ منزل ناں اوتھے موت حیاتی ھو
شاہ رگ تھیں نزدیک لدھو سے پا اندروے جھاتی ھو
اوہ اسماں وچہ اسیں انہاں وچہ باھو دور رہی قرباتی ھو

ہ ہک جاگن ہک جاگ نہ جاگن ہک جاگدیاں ہی ستے ھو
ہک سریتاں جا واصل ہوئے ہک جاگدیاں ہی مٹھے ھو
کے ہو یا جے گھگو جاگے جیہڑا لیندا ساہ اچھے ھو
میں قربان تنہاں توں باھو جہناں کھوہ پریم دے جتے ھو

ہ ہک دم جن تے لکھ دم ویری ہک دم دے مارے مردے ھو
ہک دم پچھے جنم گویا چور بنے گھر گھر دے ھو
لایاں دا اوہ قدر کی جان جیہڑے محرم ناہیں سر دے ھو
سوکیوں دھکے کھاؤں باھو جیہڑے طالب سچے دردے ھو

ہ ہر دم شرم دی تند تر وڑے جاں ایہہ چھوڈک ہلے ھو
کچرک بالاں عقل دا دیوا مینوں برہوں انہیری جھلے ھو
اجڑ گیا ندے بھیت نیارے لکھ لعل جواہر رنے ھو
دھوتیاں داغ نہ لہندے باھو جیہڑے رنگ مچھٹھی دھلے ھو

ہ ہسن دتے کے روون لیوئی تینوں دتا کس دلا سا ھو
 عمر بندے دی اینوس وہانی جیویں پانی وچہ پتا سا ھو
 سوڑی اسامی سٹ گھتیں پلٹ نہ سکسیں پاسا ھو
 تیتھوں صاحب لکھیا منگھسی باھورتی گھٹ نہ ماسا ھو

ہ ہور دوانہ دل دی کاری کلمہ دل دی کاری ھو
 کلمہ دور زنگار کریندا کلمیں میل اتاری ھو
 کلماں ہیرے لعل، جواہر کلماں ہٹ پیاری ھو
 اتھے اتھے دوہیں جہانیں باھو کلماں دولت ساری ھو

ہ ہکی ہکی پیڑ کولوں کل عالم کے عاشقاں لکھ لکھ پیڑ سہیڑی ھو
 جتھے دھن رڑھن دا خطرہ ہووے کون چڑھے اس بیڑی ھو
 عاشق چڑھدے ناں صلاحاں دے انہاں تار کپر وچہ بھیرٹی ھو
 جتھے عشق پیاتلدا ناں رتیں دے باھو اتھے عاشقاں لذت نکھری ھو

ی یار یگانہ ملی تینوں جے سردی بازی لائیں ھو
 عشق اللہ وچہ ہو مستانہ ہو ہو سدا لائیں ھو
 نال تصور اسم اللہ دے دم نوں قید لگائیں ھو
 ذاتے نال جاں ذاتی رلیا تدباھو نام سدا لائیں ھو

☆☆☆☆☆☆☆☆

